

— nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti 2005 m. liepos 15 d. Komisijos sprendimą C(2005) 2685 dėl Bendrijos atsisakymo finansuoti iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus lėšų kai kurias valstybių narių patirtas išlaidas tiek, kiek jis susijęs su finansinio koregavimo apskaičiavimu ir jo dydžiu ir

priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas;

— nepatenkinus šio reikalavimo, panaikinti 2005 m. liepos 15 d. Komisijos sprendimą C(2005) 2685 dėl Bendrijos atsisakymo finansuoti iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus lėšų kai kurias valstybių narių patirtas išlaidas tiek, kiek jis susijęs su akredituotos mokėjimo agentūros *Agrarmarkt Austria* išlaidomis išmokų už gyvulius sektoriuje Štirijos ir Karintijos regionuose; arba panaikinti sprendimą Štirijos ir Karintijos atžvilgiu tiek, kiek jis susijęs su finansinio koregavimo apskaičiavimu ir jo dydžiu ir

priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija ginčijamu sprendimu atsisakė finansuoti iš Bendrijos lėšų šio sprendimo priede nurodytas išlaidas dėl to, kad jos padarytos nesilaikant Bendrijos taisyklių.

Ieškovė savo ieškinį grindžia dviem ieškinio pagrindais. Pirmiausia ji tvirtina, kad priimdama sprendimą atsakovė pažeidė EB sutartį ir ją įgyvendinant taikytinas teisės normas. Šiuo atžvilgiu ji ypač priekaištuoja dėl Reglamento (EEB) Nr. 729/70 ⁽¹⁾ 5 straipsnio 2 dalies c punkto ir Reglamento (EB) Nr. 1258/1999 ⁽²⁾ 7 straipsnio 4 dalies pažeidimo, kadangi finansinis koregavimas Austrijos Respublikos sąskaita galėjo būti atliekamas tik tuomet, jei Austrijos Respublika būtų neįvykdžiusi savo įsipareigojimų dėl EŽŪOGF išlaidų kontrolės ir tai būtų turėję finansinių pasekmių EŽŪOGF. Austrijos Respublikos nuomone, šių kumuliatyvių sąlygų šiuo atveju neturėtų būti. Be to, ginčijamas sprendimas pažeidžia iš EB 10 straipsnio kylančią Komisijos lojalumo pareigą valstybių narių atžvilgiu.

Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu. Ieškovės manymu, Komisija ginčijamo sprendimo esminiuose punktuose nesilaikė pareigos motyvuoti ir, pateikdama sprendimo argumentus, rėmėsi konstatavimais, pagrįstais nepakankamu faktinių aplinkybių nustatymu.

⁽¹⁾ 1970 m. balandžio 21 d. Tarybos reglamentas Nr. 729/70 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo

⁽²⁾ 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentas Nr. 1258/1999 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo

2005 m. rugsėjo 23 d. pareikštas ieškinys — Ispanijos Karalystė prieš Komisiją

(Byla T-369/05)

(2005/C 296/72)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Ieškovė: Ispanijos Karalystė, atstovaujama
D. Fernando Díez Moreno

Atsakovė: Europos Bendrijų Komisija

Ieškovės reikalavimai

— Panaikinti 2005 m. liepos 15 d. Komisijos sprendimą (2005/555/2685) tiek, kiek jame nustatyti Ispanijai pritaikyti finansiniai koregavimai, susiję su vynuogynų pertvarkymu ir restruktūrizavimu bei medaus gamybos ir pardavimo gerinimo priemonėmis, ir

— Priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šis ieškinys pareikštas dėl 2005 m. liepos 15 d. Komisijos sprendimo (2005/555/EB), kuriuo Bendrija atsisako finansuoti kai kurias įvairių valstybių narių patirtas išlaidas, finansuojamas iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus lėšų. Šiuo sprendimu nefinansuojamomis išlaidomis pripažįstami finansiniai koregavimai Ispanijos Karalystės atžvilgiu, pritaikyti vaisių ir daržovių, pieno, viešojo sandėliavimo, vyno ir tabako, išmokų už gyvulius bei medaus sektoriams.

Šiame ieškinyje nurodomi tik sumų, išmokėtų atlyginant negautas pajamas vynininkystės sektoriuje (4.790.766,61 EUR), ir į EŽŪOGF finansavimą medaus sektoriuje įtraukto PVM (58.315,34 EUR) įvykdyti koregavimai. Ieškovė mano, kad Komisija remiasi griežtu Reglamento (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo ⁽¹⁾ taikymu. Ieškovė taip pat ginčija medaus gamybos ir prekybos gerinimui taikomą PVM sistemą.

Ispanijos valdžios institucijos mano, kad:

- pelno praradimas siejamas ne su išrovimu, bet su pačiu sodinimu, ir
- PVM nėra rinkoms stabilizuoti skirta intervencija ir todėl jis negali būti finansuojamas iš EŽŪOGF Garantijų skyriaus lėšų.

(¹) OL L 179, 1999 7 14, p. 1.

2005 m. rugsėjo 28 d. pareikštas ieškinys byloje AITEC — Associazione Italiana Tecnico Economica del Cemento ir kt. prieš Komisiją

(Byla T-371/05)

(2005/C 296/73)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovai (-ės): AITEC — Associazione Italiana Tecnico Economica del Cemento (Roma, Italija), BUZZI UNICEM S.P.A. (Casale Monferato, Italija), ITALCEMENTI GROUP (Bergamas, Italija), atstovaujamos advokatų Massimo Merla ir Claudio Tesaurio

Atsakovai (-ės): Europos Bendrijų Komisija

Ieškovių reikalavimai:

- pripažinti, kad sprendimas yra negaliojantis, kadangi Komisija negali įrodyti, jog Komisijos nariui S. Dimas suteikti įgaliojimai jam leido pasirašyti konkurencijos politikos, o būtent, valstybės pagalbos, srityje priimtas priemones;
- panaikinti sprendimo dalį, kurioje i) nurodant, kad nepateikiami prieštaravimai dėl nacionalinio paskirstymo plano (sprendimo 2 straipsnis) ir todėl patvirtinant leidimų paskirstymą šiame plane nurodytiems sektoriams, leidžiama diskriminacija, susijusi su šiuo paskirstymu, dėl kurio suteikiama nauda tam tikrų sektorių įmonėms ir sudaromos nepalankios sąlygos kitoms įmonėms; ii) su Direktyvos 2003/87/EB III priedo 10 kriterijumi pripažįstamas nesuderinamas ketinimas leisti esamiems įrenginiams, kuriems leidimai turi būti pratęsimi, suteikti naujiems rinkos daly-

viams skirtus leidimus, tai pakeisto įrenginio, kuri jau egzistavo prieš pratęsiant šiuos leidimus, daliai (sprendimo 1 straipsnio b dalis), net kai nauji rinkos dalyviai nepasinaudojo jiems skirtais leidimais; iii) Italijai nurodoma padaryti nacionalinio paskirstymo plano pakeitimą, kuriuo neleidžiama esamiems įrenginiams, kuriems leidimai turi būti pratęsimi, suteikti naujiems rinkos dalyviams skirtus leidimus, tai pakeisto įrenginio daliai, kuri jau egzistavo prieš pratęsiant leidimus (sprendimo 2 straipsnio b dalis);

- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šio ieškinio dalykas — 2005 m. gegužės 25 d. sprendimas (¹), kuriuo Europos Bendrijų Komisija pateikė savo nuomonę dėl nacionalinio dujų emisijos leidimų suteikimo plano, kurį jai pateikė Italija, suderinamumo su 2002 m. birželio 2 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2003/87/EB (²) išvardytais kriterijais.

Pirmiausia ieškovės prašo nustatyti, ar ginčijamą priemonę pasirašęs Komisijos narys buvo kompetentingas priimti sprendimą. Pirmosios instancijos teismo jos prašo patikrinti, ar Komisijos narys S. Dimas yra kompetentingas konkurencijos politikos, o būtent, valstybės pagalbos, srityje priimtų priemonių atžvilgiu, ir, esant reikalui, paskelbti ginčijamą teisės aktą negaliojančiu.

Antra, ieškovės teigia, kad Komisija pažeidė EB 88 straipsnio 2 ir 3 dalis, kadangi nagrinėdama nacionalinį paskirstymo planą, t. y. priemonę, kurioje gali būti valstybės pagalbos požymių, nesilaikė šioje nuostatoje įtvirtintų procesinių taisyklių.

Trečia, ieškovės tvirtina, kad tikrindama, ar nacionalinį paskirstymo planą galimai yra valstybės pagalbos požymių, Komisija pažeidė EB 87 straipsnį, Direktyvos 2003/87 III priedo 5 kriterijų ir nediskriminacijos principą, kadangi, patvirtindama plane nustatytą leidimų paskirstymą, ji leido diskriminaciją, dėl kurios sudaromos nepalankios sąlygos cemento gamintojams.

Ketvirta, ieškovės tvirtina, kad Komisija klaidingai taikė Direktyvos 2003/87/EB III priedo 10 kriterijų, nusprenddama, kad jam prieštarauja „Italijos ketinimas leisti esamiems įrenginiams, kuriems leidimai turi būti pratęsimi, tai pakeisto įrenginio daliai, kuri jau egzistavo prieš pratęsiant leidimus, suteikti leidimus“. Todėl, neatsižvelgdama į atitinkamų pramonės sektorių, kuriems taikoma direktyva, specifinį pobūdį, kiek tai susiję su jų gebėjimu padidinti gamybą, ir kitų gamintojų atžvilgiu vėl sudarydama nepalankias sąlygas cemento gamintojams, Komisija pažeidė Direktyvos 2003/87/EB III priedo 5 kriterijų ir nediskriminacijos principą.